

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. september 2019
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Line Herbæk Larsen
Sagsnr.: 2019-0032/06-0079
Dok.: 1211528

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 40 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 29. august 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Nick Hækkerup

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 40 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken betydning bilag 21 i betænkningen for tiltrædelsesloven har i relation til forståelsen af EU's muligheder for at ophæve kravet om arbejdstilladelser for tyrkere i Danmark.”

Svar:

I bilag 21 til betænkningen over forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber fremgår det bl.a., at:

”Det er over for EF-missionen i Bruxelles oplyst, at det kan betragtes som udelukket, at der før 1986 vil være mulighed for at nå til enighed om at afskaffe en eller anden form for kontrol med antallet af tyrkiske arbejdere inden for EF. Dette vil i realiteten indebære, at et krav om arbejdstilladelse under en eller anden form må opretholdes.

Over for EF-missionen er det endvidere oplyst, at det må betragtes som usandsynligt, at det i tillægsprotokollen indeholdte løfte om ved udgangen af 1986 at etablere fuldstændig fri bevægelighed for tyrkiske lønmodtagere inden for EF-arbejdsmarkedet vil kunne indfries. Beslutning herom vil afhænge af situationen på arbejdsmarkedet til den tid.”

Følgende fremgår af Højesterets dom i Maastricht-sagen (UfR 1998.800 H), præmis 9.6:

”Ved tiltrædelsesloven er det anerkendt, at kompetencen til at prøve lovligheden og gyldigheden af EF-retsakter tilkommer EF-domstolen. Dette indebærer, at danske domstole ikke kan anse en EF-retsakt for uanvendelig i Danmark, uden at spørgsmålet om dens forenelighed med Traktaten har været prøvet af EF-domstolen, og at danske domstole i almindelighed kan lægge til grund, at EF-domstolens afgørelser herom ligger inden for suverænitetsafgivelsens grænser. Højesteret finder imidlertid, at det følger af bestemmelseskravet i grundlovens § 20, stk. 1, sammenholdt med danske domstoles adgang til at prøve loves grundlovsmæssighed, at domstolene ikke kan fratages adgangen til at prøve spørgsmål om, hvorvidt en EF-retsakt overskrider grænserne for den ved tiltrædelsesloven foretagne suverænitetsafgivelse. Danske domstole må derfor anse en EF-retsakt for uanvendelig i Danmark, hvis der skulle opstå den ekstraordinære situation, at det med den fornødne sikkerhed kan fastslås, at en EF-retsakt, der er opretholdt af EF-domstolen, bygger på en anvendelse af Traktaten, der ligger uden for suverænitetsaf-

givelsen ifølge tiltrædelsesloven. Tilsvarende gælder med hensyn til fællesskabsretlige regler og retsprincipper, som beror på EF-domstolens praksis.”

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 42 (Alm. del) fra Europaudvalget.

Spørgsmålet om, hvorvidt det anførte i bilag 21 til betænkningen over lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af EF må tillægges betydning i forhold til, hvilke beføjelser der med tiltrædelsesloven blev overladt til det daværende EF (nu EU), og i givet fald hvilken betydning, henhører således i sidste ende under domstolene. Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at det anførte i det nævnte bilag, der må anses for at være en politisk vurdering af sandsynligheden for, at der kan opnås enighed om bestemte emner inden for en given tidsramme, ikke har betydning for, hvilke beføjelser der med tiltrædelsesloven blev overladt til det daværende EF (nu EU).

Hvad angår spørgsmålet om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til tyrkiske statsborgere henvises i øvrigt til Udlændinge- og Integrationsministeriets besvarelse af 23. september 2019 af spørgsmål nr. 32 (Alm. del) fra Europaudvalget.